

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.LVIII. Sancti Patris Benedicti. M.LXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

trij Episcopus designatus, demum Ne-
piensis Pontifex salutat, omni ta-
men ipse honore sublimior & nitidior
exsplenduit. *Augustinus Florent. &c.*

Joannes
Olivier Ab-
bas & Epi-
scopus.

Nec minore gloria effulsi hoc ip-
so anno, Joannes Olivarius noster [Oli-
vier] Ex Monacho Sancti Jovini apud
Pictones, Eleemosynarius S. Dionysij
in Francia, & pro vitæ meritis paulo
post Abbas Sueffionensis ac denique
Episcopus Andegavensis, vir litera-
rissimus & Poëtica imprimis præstans
facultate, editis non paucis ingenij mo-
nimentis immortalis. Fratrem habuit
Proto-Præsidentem Jacobum Olivarium,
Francisci Magni Franciæ Cancellarij
parentem. Composuit Joannes nos-
ter Epitaphium Ludovici XII. Gal-
liarum Regis apud Papirium Masso-
num. Lulit etiam carmine Heroico
Pandoram, quæ tandem edita Remis
est, nostro sæculo anno 1618. Extat
quoque ejus Ode ad Macrinum Salo-
monium.

Trifandus
de Bizet
Episc. Sau-
dunenſis.

Ex Monasterio sanctissimo Claræ-
Vallis sacrae Reformationis Cisterci-
ensis extrahitur hoc anno ad Sancto-
nensis Episcopatus Cathedram, humi-
lis, dignissimus exaltatione Religio-
sus, Trifandus de Bizet, Præsul lau-
datissimus: qui & Ecclesiam & Ordi-
nem universum insigniter demereri
studuit; ita in omnibus se habens, ut
non minus exemplo, quam Verbo
prodesset. *Vid. Cl. Rob. &c. Arn. Duac.*

Arnoldus
de Venlo
Abbas.

Hoc ipso anno Arnoldus à Venlo
sanctorum virorum Joannis de Susa-
ro, Henrici de Peynes & Theodorici
Ruremundensis Cænobij Reformatif-
simi Abdinghofensis in Abbatiali ho-
nore dignissimus successor, *Omnium
Virtutum Exemplar*, in Catalogo ejus-
dem loci Præsulum appellatus, inſig-
ni demissionis studio, & ut vitæ reli-
quum soli Numini propriæque animi
saluti impenderet, ultro & sponte se
abdicat, totus deinceps, biennio quo
supervixit Divinis rebus absorptus, fer-
ventissimum omnino frigidissimo-
rum sæculi & Germaniæ Exemplar.

IESU CHRISTI ANNUS. M.D.LVIII.
Sancti Patris Benedicti. M.LXXVIII.

Anglia
præcipuis
vita.

Luctuosissimus Angliæ annus,
morte Mariæ Hispaniarum simul
& Britannicæ Regiæ, soluta vinculis
impia illa Jezabel, Elisabetha, quacum

velut soluto ex inferis Cerbero, infi-
nita Hæresum monstra emerere, quæ-
sitis ad necem optimis quibusque, nul-
la non secta pellecta, & invitata, so-
la vera Religione Catholica pe-
niçus proscripita, & gravissimis le-
gibus prohibita, multis nihilominus è
Benedictino Ordine sese in omnia vi-
tæ pericula devoentibus, nec omni-
um quidem amissione Cænobiorum,
& propriæ sustentationis, quidquam
turbatis, sed alienæ non minus salutis,
quam suæ satagentibus, novitates &
absurditates tam diversorum dogma-
tum detestantibus, & refutantibus. *Vid.
Sanderus, Clem. Reinerus, Mayheu &c.*

Mirandum autem prorsus, quan-
ta, paulo ante mortem Mariæ Regi-
næ Catholicæ, ad conciliandos Eccle-
siæ Romanæ Hæreticorum animos,
ejusdemque gremio adducendos ege-
rit Joannes Feckenamus noster West-
monasteriensis Abbas dignissimus,
quantaque benevolentia, & charita-
tis Christianæ signa, juratissimis hosti-
bus suis exhibuerit. Ita Reinerus
quoque attestatur: *Cum valeret, inquit,
magna apud Reginam gratia, multis of-
ficy pietatis & humanitatis conatus est de-
vincere tum alios Nobiles, tum Elisabe-
tham adhuc privatam; quorum officiorum
testes appellat Stapletonus Comites Leice-
stria, Warwici & Befordia, inter quos &
Reginam Mariam, sepius mediator &
sequeſter fuerat. Guilielmum etiam Ce-
cium, qui potuerit attestari factum ope-
ra & intercessionem Feckenami, quod Domi-
nus Joannes Checus Eques, & non igno-
bilis Protestantium sectator, vita fortunif-
que privatus non fuerit: quia aliquoties
coram ipsa Regina pro concione intercessif-
set, pro Elisabetha sorore Regine, unde ip-
sius Mariæ non mediocrem indignationem
incurrerit: idque ab eo factum fuit, & an-
tequam eadem Elisabetha in Custodiam
fuit conjecta, & postquam custodiæ man-
data fuisset. Cujus officij memor ipsa ante-
quam coronaretur, Feckenamo gratias e-
git, &c. Atque utinam, inquit Sta-
pletonus, post septem annos carceris, tan-
tum inveniat Feckenamus humanitatis &
favoris, quantum cum rebus secundis flo-
veret, ipse alijs exhibuerat. Vid. Apo-
stolat. Bened. Reineri.*

Joan. Feckenami
laudes &
p. conatus.

Optimè de
peſſimis
meretur.

In Hispanijs mirificè floret sacra
Ordinis nostri Reformatio Cisterci-
ensis, viris vitæ perfectione, & mira c-
rudi-

Cister-
cium no-
strorum
Reforma-
tio mira.

ruditione clarissimis instructissima, è quibus hoc anno alios inter duo Pauli vel maximè eminent: Paulus Suarez Vallis bonæ aliquamdiu Abbas, deinde Horbæ, hoc anno universæ præfectus Congregationi, & Reformator. designatus Generalis: alter Paulus de Mendoza Monachus Vallis Paradyfi, *Viri illu- sres.* *Vir. religiosissimus æquè ac doctissimus, Orator facundissimus, qui tanta viguit nominis fama, ut ipsum Ecclesiastem suum constitueret, Philippus II. Hispaniarum Rex, quod munus tanto cum fervore exercuit, ut omnibus Principibus & Aulicis summa in admiratione esset & veneratione. Varia scripsit, eaque inter, opus quoddam, cui Titulus: *Vir bonus*, extat in Bibliotheca Vallis Paradyfi. Moritur eodem anno non sine opinione sanctitatis Beatæ memoriæ Joannes della Penna Monachus Populeranus, magnorum vir meritorum, de quo *Manrique & alij.**

V. Joannes della Penna.

Extinguitur hoc ipso etiam anno Joachimus Perionius noster Cormoeriacensis Illustissimi Benedictini Ordinis Canobij in agrò Turonensi Monachus, Vir eruditissimus, multis præstantissimi ingenij monumentis posteritati relictis, fama nominis immortalis. Ea inter multa ex Platone & Aristotele, Ciceroniano sermone, & stylo transtulit, & ut erat in Antiquitatibus versatissimus, multa de Romanorum Græcorumque Magistratibus bono publico scripsit & edidit. Patriæ quoque consulens suæ, Gallici sermonis elegantiam, & originem deduxit & affinitatem cum Græca lingua pulcherrimè docuit. Vitas item Christi Apostolorum undecunque collegit, & terso stylo descriptas Julio Tertio Pontifici Maximo, eleganti admodum & proluxa Epistola dedicavit. Vita excessit in prædicto suo Canobio, magno Collegarum luctu ibidem honorificè tumulatus. *Scævola Summarthanus & plur. rer. Gall. Scriptores.*

Carolus V. Imperio se abdicat: & quare?

Abdicat se hoc anno, stupente ad insolentiam exempli Orbe universo, Carolus V. Imperator Augustus, Hispaniarum & Indiarum Rex & Monarcha potentissimus, Romano Imperio, tot jam annis gloriosissimè administrato, & Canobium S. Justi in Hispania ingreditur, haud dubium.

quin persuadente, certe juvante per sacros libellos, Divini plane dictaminis, Ludovico Blofio nostro, quos ita charos familiaresque habuisse jam superius de Carolo diximus, ut eisdem in sinu jugiter, non secus atque Magnus ille Alexander in Narthecio Homeri Iliadem gestarit, summoque cum animi solatio & fructu legerit; multo dein diligentius frequentius in Canobio lecturus, & in praxim deducturus. *Ex Vita Blofij & monim. Latensibus.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. LIX.
Sancti Patris Benedicti M. LXXIX.

Rutilantissima cœlestis Hierusalem Urbis structuræ lucidissima hoc anno, eruta, è durissimis sæculi hujus scopulis, gemma inseritur Beata Joanna nostra, Bellopratensis Monialis Conversa, Ancillarum Christi humillima, omnem Nobilitatem perverusti sui generis, in extrema demissione; suæque nihilejtatis agnitione positam rata, omnibus mundi honoribus & delicijs abjectissima esse in Domino DEI præeligens, eminentissima sui ipsius contemptu facta, gloriosa, etiam in terris, ubi minimè dum viveret, voluit, à morte apparuit. Visâ namque spectabili formâ sorori suæ, super morte moerentissimæ, admirabili & immenso circumfusâ lumine; rogantique, unde nam tanta ipsi gloria obtigisset? eam sibi in Magnâ Humilitatis suæ præmium concessam respondit. Cumque soror superstes, Joannam advertisset manum clausam & contractam tenere, & ut eam aperiret flagitasset, negavit illa se hoc facere posse, quod in ea lapidem pretiosum tanti splendoris gestaret, ut humanus oculus ad primum illius aspectum, videndi facultate privaretur, huncque sibi datum asseruit, pro vilibus operibus, quibus se dum viveret libenter exercuisset. *Joan. Waesbergius, Arnoldus de Raiffe &c.*

B. Joanna Bellopratensis moritur.

Viso ejusdem Monialis.

Ludovici de Estrada Hortensis Abbatiss, nunquam satis laudanda, ob magnitudinem, multitudinem, & insolentiam planè stupendam, merita. Unicum hoc anno in medium, proferramus, quo super cætera omnia morti jam propinquus, meruit. Invalescente quippe summa per Orbem, & Hispanias maximè, sole ardentissimo, alias

Ludovici de Estrada merita.